

Љубица Маринковић

НАРОДНО ЛЕЧЕЊЕ РАКА
У НЕКИМ СЕЛИМА
СМЕДЕРЕВСКОГ КРАЈА

Људи су одувек тежили да победе, или, бар, одложе смрт. Целокупна људска прошлост је пуна превентивних радњи чији је циљ био отклањање болести или одлагање њеног фаталног развоја, па, самим тим, и краја живљења.

О томе је доста писано у стручној литератури. Радећи на терену наилазила сам на занимљива саопштења о којима је писано и у штампи, као казивање људи који су веровали да су се спасли баш одређеним начином лечења. „Рак“, како је народ назива, опака и злоћудна болест, број један по смртности, развија се неприметно и тешко ју је на време дијагностицирати.¹

У селима Трновча и Милошевцу, било као превентива, стање после операције или у безнадежним случајевима, тј. у поодмаклом стадијуму болести, као лек против рака користи се петролеј. (Петролеј се добија прерадом нафте, поступком који се назива фракциона дестилација).

У „Политици“ од 23. X. 1984, на страни 4, у рубрици „У неколико редова“, пише: фотографисани почетак живота, налази Мирјам Гликси потврђују да су фосилна горива, нафта и природни гас могли настати распадањем бактерија још у време формирања Земљине коре.

Петролеј се узима као лек који се, наравно пречишћен, пије: једна кафена кашичица ујутру „наште срца“ и увече пре јела на пола сата. Пије се осам дана и, ако се осети побољшање, настави се до 40 дана.² Тада се прави пауза. После месец дана поступак се понови.

У стањима после операције и рентгенског зрачења, по изласку из болнице, болесник се не окупа, већ се брише ватом намоченом у петролеј.

Осетљива места се перу водом у којој има петролеја.

После зрачења, како то у народу кажу, „нека вода“ кружи телом и где се привремено задржава ту се осећа тежина и nelaгодност.

¹ Канцер, општи назив који означава малигне (зле) туморе.

² Упоредо са узимањем петролеја неки болесници користе мед са млеком и поленовим прахом, који стављају под језик пошто су попили из пластичне кашичице петролеј.

На места где се та „вода“ задржава, стављају облоге од петролеја онолико дуго колико може да се издржи, јер петролеј изазива печење и може да направи и опекотине.

Овај третман траје докле се осећају тегобе на разним деловима тела после рентгенског зрачења.

Од саговорнице из села Трновча, којој су одстрањене обе дојке и код које је исход болести био неизвестан, сазнала сам да је сваког пролећа (а то годишње доба доноси обнављање или погоршање хроничних или основне болести, јер се у пролеће природа буди, а са њом и болест како народ верује), кувала чај од отровне биљке, у Поморављу познате као *вучиница*, трава која расте у свакој њиви и има карактеристичне јагодичасте изданке. Чај је користила за иригирање, бојећи се метастаза на материци.

Овом лечењу прибегавају жене којима је основна болест рак материце, комбинујући са пијењем петролеја.

Саговорници на терену који болују више од 20 година, а пијење им није нашкодило, третман понављају сваког пролећа.

Познато је какав однос заузима званична медицина према оваквом лечењу. Међутим, како је наука немоћна у већини случајева, народ не слуша лекаре, већ примењује и оно што може да изгледа и апсурдно. У селима Смедеревског краја, као и у самом Смедереву, болесници од рака користе као лек и сок од сирове цвекле, посебно болесници од леукемије: две чаше сока дневно. Такође и сок од боквице, познате у народу и под називом живовлак, (*Plantago L.*). Занимљиво је да су амерички лекари открили да воће и поврће које садржи материје обојене свим нијансама црвене и наранџасте боје садржи у себи супстанце које убијају малигне ћелије. Иначе боквицу, која се превија и на чиреве и упаљену кожу, јер смирује процесе и извлачи гној, наш је народ користио у пролеће као витаминску куру.

Код тумора на плућима узимају се подједнаке количине (по килограм) боквице, шаргарепе и меда. Боквица и шаргарепа се самељу на машини за месо, све се измеша и узима на празан стомак, три пута дневно, пре јела најмање пола сата, по једна кашика. Поступак се, по потреби, понавља.

Пословице које се и данас изговарају кад је неко болестан у Смедеревском крају су следеће: „Ако има века има и лека“, „Ако има лека има и века“ и „Боље је спречити него лечити“.

Човек је одувек тражио себи лека и у том тражењу се окретао природи, ослањајући се на своје инстинкте и верујући у многе појаве које се сматрају за сујевеље.

Развојем науке и технике, односно разних достигнућа и сазнања, мењао се и однос човека према природи и начинима лечења. Мењао се, временом, и начин живљења и исхране која поприма нездрав ток и озбиљно утиче на здравствено стање људи. Интензивна производња донела је људима на трпезу не само много меса и месних прерађевина, већ и конзервиране хране која садржи у себи штетне састојке.

У народу се све чешће може чути констатација да су људи били здравији када су се јели проја, производи од млека и скромна, посна народна јела.

Све чешће се у штампи дају савети како се треба хранити. Враћање природи и узимање свеже хране која у себи садржи биоенергију, враћање на исхрану као што је употреба црног хлеба са мекињама, што мање меса у исхрани, избацивање из употребе конзервисане хране као и разних месних прерађевина које у себи садрже штетне хемикалије, биће једна од главних превентива у народној исхрани као предуслов за борбу против болести као што је рак.

Ljubica Marinković

FOLK HEALING OF CANCER IN SEVERAL VILLAGES OF SMEDEREVO AREA

Illness of cancer is growing as a cause of death. Looking for the heal, meny are using petrol (whether drinking or rubbing in) while in several places a tea is cooked from the poisonous herb called »vučunica«.